

РЕШЕНИЕ

№ 632

гр. София, 05.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 14-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА

като разгледа докладваното от КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА
Административно наказателно дело № 20231110217529 по описа за 2023
година

Производството е по реда на раздел V от ЗАНН.

Образувано е по жалба от вх. № 91-01-191/07.12.2023 г. по описа на КФН, от ЗД „БУЛ ИНС” АД, ЕИК срещу Наказателно постановление № Р-10-217/30.11.2023 г., издадено от зам. председател на КФН, с което на жалбоподателя е наложена на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2 от КЗ, имуществена санкция в размер на 2000 за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ. Моли за отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не изпраща представител.

В съдебно заседание административнонаказваният, редовно уведомен, не се явява, представлява се от юрисконсулт Любенова с пълномощно по делото. В хода на съдебните прения последната от името на доверителя си изразява мнение за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение, а НП да бъде изцяло потвърдено като правилно и законосъобразно. Обръща внимание, че нарушението е извършено при повторност. Депозирани са писмени бележки. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

От събраните гласни и писмени доказателства съдът прие за

установена следната фактическа обстановка:

Жалбата на ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК срещу Наказателно постановление № Р-10-217/30.11.2023 г., издадено от зам. председател на КФН, е подадена в законоустановения срок и от лице, което има право на жалба, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е **неоснователна**.

В КФН, управление „Застрахователен надзор“, е постъпила жалба, подадена от Р Ц Х, вх. № 91-02-513 от 08.06.2023 г.

Съгласно изложеното в жалбата, пред „ЗД БУЛ ИНС“ АД е предявена претенция с № *****, на основание на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в полица № BG/02/122002617519. Жалбоподателят възразява срещу размера на изплатеното застрахователно обезщетение.

Преписката била образувана по повод настъпило на 25.04.2023 г. застрахователно събитие – увреждане на лек автомобил „БМВ 320Д“, с рег. № M8644BH, вследствие на пътнотранспортно произшествие.

На 27.04.2023 г. е извършен оглед на увредения автомобил, въз основа на който е изготвен опис на констатираните увреждания. След 27.04.2023 г. от ползвателя на застрахователни услуги не са изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията по смисъла на чл. 106, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ).

С платежно нареждане от 02.06.2023 г. застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение, в размер на 1 737,66 лв., по банкова сметка на Р Ц Х.

При така установеното от фактическа страна, на 24.08.2023 г. св. В Ш на длъжност главен експерт в КФН съставил АУАН срещу дружеството-жалбоподател за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ. При връчването на акта от името на извършителя не били направени обяснения или възражения срещу него.

Въз основа на посочения АУАН било издадено Наказателно постановление № Р-10-217/30.11.2023 г. от зам. председател на КФН, с което на жалбоподателя е наложена на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2 от КЗ,

имуществена санкция в размер на 2000 за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

От така изложената и приета фактическа обстановка, за да постанови решението си съдът следва да обсъди наличието на административно нарушение, доказателствата относно субекта на административното нарушение, административното наказание и реда, по който то е наложено.

Процедурата по установяването на административно нарушение, издаването на наказателно постановление и неговото обжалване е уредена в ЗАНН. За неуредените в посочения нормативен акт случаи, чл. 84 от ЗАНН препраща към субсидиарно приложение на разпоредбите на НПК.

В производството по обжалване на наказателно постановление, административнонаказващия орган е този, който поддържа административнонаказателното обвинение, съответно тежестта на доказване е за него. Отразените в Акт за установяване на административно нарушение фактически констатации нямат доказателствена стойност по презумпция. Същите не се считат за установени до доказване на противното със способите за събиране на доказателствата в наказателния процес.

АУАН е съставен от компетентно длъжностно лице в кръга на правомощията му видно от Заповед № 3-141/31.05.2023 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с която е определил длъжностни лица, сред които и актосъставителят Виктор Шуманов, да съставят актове за установяване на административни нарушения по Кодекса за застраховането и актовете по прилагането му.

Съдът не констатира наличие на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и от страна на административнонаказващия орган. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган в кръга на правомощията му.

Както в АУАН, така и в НП подробно е описано нарушението, датата и мястото на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и нарушената правна норма.

АУАН и НП са издадени в рамките на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че НП е издадено в нарушение на чл. 52, ал. 1 от ЗАНН и това е абсолютно процесуално нарушение, водещо до отмяна на обжалвания акт. Разпоредбата на чл. 52, ал.

1 ЗАНН има инструктивен характер и касационната инстанция АССГ константно застъпва това становище (напр. Р 3324/2013 АССГ, VIII кас. с-в; Р от 10.11.2008 по КАНД 1039/2008 АССГ XII кас. с-в; Р 1607/2013 АССГ, X кас. с-в; Р 2959/2010 АССГ, I кас. с-в; Р 5764/2013 АССГ, III кас. с-в и др.).

От правна страна съдът счита, че в хода на съдебното производство се събраха достатъчно доказателства за това, че констатираното и санкционирано с атакуваното Наказателно постановление административно нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ е било извършено.

Съгласно чл. 108, ал. 1 КЗ, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ застрахователят трябва да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащането.

Нарушението е формално по своя характер, осъществява се чрез бездействие и съставът е осъществен с непроизнасянето на застрахователя в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ.

В настоящия случай всички доказателства във връзка със заведената претенция са били представени в периода 25. - 27.4.2023 г.

При така установеното застрахователят е следвало до 22.5.2023 г. включително да се произнесе по един от законовите начини, посочени в т. 1 и т. 2 от чл. 108, ал. 1 от КЗ, като определи и изплати обезщетение или застрахователна сума, или мотивирано откаже плащане. Нарушението е извършено на 23.05.2023 г.

Бездействието на жалбоподателя в срока по чл. 108, ал. 1 КЗ, изразяващо се в липса на произнасяне по отправената до него претенция, е фактът, от който произтича отговорността му, съответно основание за налагането на имуществена санкция.

Съставът на нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ е един и в закона не са регламентирани по-тежко квалифицирани състави. Нормата на чл. 644, ал. 2, предл. 2 от КЗ е санкционна, като същата предвижда по-високи размери на административното наказание, когато нарушението е повторно.

Според чл. 42, т. 4 от ЗАНН АУАН следва да съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. В случая,

повторността не е елемент от състава на нарушението, респективно има значение за индивидуализацията на наказанието, която дейност е от компетентността на административнонаказващия орган.

С наказателното постановление не е ангажирана отговорност на дружеството за квалифициран състав на нарушение, различен от този, описан в АУАН, а е наложено административно наказание за основния състав на нарушението, за което е съставен АУАН. Имуществената санкция от своя страна е била съобразена с обстоятелството, че нарушението е извършено в условията на повторност.

Съобразно пар. 1, т. 51 от ДР на КЗ "Повторно нарушение" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение.

В случая от приобщените по делото доказателства се установява, че нарушението, предмет на настоящото дело, е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на НП № Р-10-178 от 16.06.2022 г. (влязло в сила на 03.02.2023 г.), с което ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482 е наказано за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

В тази връзка следва да се посочи, че видът и размерът на наказанието според чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН са реквизити на наказателното постановление, а не на АУАН, като последният не е необходимо да съдържа данни за извършени предишни нарушения, нито тяхната оценка като смекчаващи или отегчаващи отговорността обстоятелства.

Сред правомощията на наказващия административен орган е да определи размера на наказанието и в тази връзка да прецени дали да наложи санкцията, предвидена за повторно извършено административно нарушение за случая, тъй като съставителят на АУАН няма такова задължение и липсата в акта на описание и квалификация за повторност не съставляват нарушаване на установените в ЗАНН процесуални правила.

Виждането е споделено в практиката на АССГ – в този смисъл Решение № 1053 от 20.02.2018 г. на АдмС - София по адм. д. № 13883/2017 г., Решение № 7394 от 28.11.2019 г. на АдмС - София по адм. д. № 9222/2019 г., Решение № 7398 от 28.11.2019 г. на АдмС София по адм. д. № 9225/2019 г., Решение № 7400 от 28.11.2019 г. на АдмС - София по адм. д. № 9223/2019 г. и

много други.

Тъй като е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическо лице, не следва да бъде обсъждан въпросът за вината, тъй като отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна.

На жалбоподателя законосъобразно е ангажирана отговорност на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, като му е наложена имуществена санкция в размер от 2000 лева. Така индивидуализираното наказание съответства на целите, заложи в чл. 12 от ЗАНН. Определянето размера на санкцията в близък до установения минимум е обусловено от наличието на смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, а именно: закъснението за произнасяне по претенцията е около 4 месеца, т. е. не е значително във времево отношение, но изплащането на обезщетението е продиктувано от предприетите от страна на правоимащото лице действия по сигнализиране на контролния орган.

Съдът не намира основание за приложението на чл. 28 от ЗАНН предвид обстоятелството, че случаят не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обичайните случаи на същото нарушение.

Предвид изложеното съдът счита, че атакуваното НП се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, претенцията на КФН за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 100 лева, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 и чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-217/30.11.2023 г., издадено от зам. председател на КФН, с което на ЗД „БУЛ ИНС” АД, ЕИК е наложена на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2 от КЗ, имуществена санкция в размер на 2000 за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество ЗД „БУЛ ИНС” АД, ЕИК ДА ЗАПЛАТИ на Комисията за финансов надзор, сумата в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение в настоящото

производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____